

domsuddannelses tilbud til de udviklingshæmmede.

Jeg tror sådan set, at det er et problem, som alle politiske partier er meget enige om eksisterer. Jeg tror også, at vi er interesserede i at finde en løsning på det på sigt. Men det er ikke noget nyt problem, og det er sådan set ikke et problem, der er aktuelt i forbindelse med kommunalreformen, som vi behandler nu. Problemet var der også i efteråret og sidste år, og det var der formentlig også, da hr. Ole Stavad's parti selv sad i regering. Men det er, som om det aldrig er kommet rigtig op til overfladen og har fået en god og grundig behandling.

Det er rigtigt, at vi her og nu har sagt, at kommunerne skal have ansvaret for det her uddannelses tilbud til de udviklingshæmmede. Jeg synes måske, at det er et godt sted at lægge det, fordi vi i forvejen lægger den vidtgående specialundervisning her. De har i forvejen ansvaret for folkeskolen, og de har dermed også ansvaret for specialundervisningen. På den måde kan man sige, at det hænger meget godt sammen.

Men jeg vil gerne tilkendegive her fra talerstolen, at vi er indstillet på at lave en grundig behandling af, hvor det egentlig ligger bedst i fremtiden, og hvordan vi kan hjælpe de her unge udviklingshæmmede bedst muligt, for det er ikke godt nok, som det er i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Her synes jeg godt, at jeg vil takke for den åbenhed, der bliver signaleret. Jeg tror, at vi er helt enige i at følge den gruppe, der ikke rigtig har haft nogen rettigheder hverken tidligere eller nu, og som heller ikke rigtig får det i denne lovgivning. Men det, der bare er helt uforståeligt, er, at man i den her lovgivning flytter al ungdomsuddannelse og uddannelse i øvrigt, der ligger i de nuværende amter, til staten, men at man flytter nøjagtig den her opgave til kommunerne.

Kl. 22.30

Det, jeg hører fru Carina Christensen sige, er, at selv om man måske ikke er indstillet på og mener, man kan nå at gøre noget ved det her og nu og frem til vedtagelsen senere på ugen, så ligger der et tilsagn fra Det Konservative Folkeparti om – det vil være herligt, hvis ministeren måske efterfølgende vil bekræfte det – at her er en sag, som man er parat til, at vi i fællesskab diskuterer videre for at finde en løsning, så der

også bliver nogle bedre løsninger og nogle flere rettigheder til den gruppe.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Ganske kort: Der er en helt særlig årsag til, at vi ikke har taget den her ungdomsuddannelse med over i staten, for problemet er jo, at der faktisk ikke rigtig er noget tilbud til de her unge udviklingshæmmede i dag. Det er det, vi har hørt fra deputationerne, og det er det, de ønsker vi skaber i fremtiden.

Og ja, indtil videre er opgaven lagt i kommunerne. Jeg synes, at det er et godt sted at lægge den, fordi vi i forvejen lægger specialundervisning i kommunerne med det her lovforslag. Men vi er indstillet på at gå meget konstruktivt ind i et videre forhandlingsforløb om at sikre en bedre løsning end den, vi har i dag.

Formanden:

Tak til fru Carina Christensen. Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Lovforslaget om specialundervisningen og især den vidtgående specialundervisning, som vi behandler i dag, handler ikke om, at alting er godt i dag, for det er det ikke. Det handler heller ikke om, hvorvidt man har tillid eller mistillid til kommunerne, for det er sådan set sagen udedkommende. Det handler om en opgaves løsning.

Lovforslaget og diskussionen handler heller ikke om delt myndighedsansvar, for jeg tror, de fleste er enige i, at samlet myndighedsansvar er en god idé. Tværtimod handler det i hvert fald set med radikale øjne i meget vid udstrækning om, hvorvidt kommuner skal overtage, drive og sikre faglig udvikling af institutioner på det højt specialiserede område, hvilket kræver en høj grad af faglighed, og hvilket kræver, at der er et befolkningsunderlag af en vis størrelse, for at man kan sikre fagligheden.

Det handler også om, hvorvidt det skal være strukturelt og principielt, hvordan priserne og økonomien skal være, eller om det skal være i hvert fald tilsyneladende mere eller mindre tilfældigt, hvordan priserne fastsættes. Og det handler især om, hvordan myndighedsansvar overhovedet kan løftes for det, som er sjældent, altså for de mennesker, børn så vel som voksne, der kræver et særligt tilbud, en høj grad af faglighed og dermed også et stort befolkningsunderlag.